

selv være ansvarlig for, at derved iagttages tilbørlig Forsigtighed, at navnlig Afbrændingen paabegyndes i Væstiden, at den ikke foretages eller fortsættes i stærkt Væst, og at Pladsen, hvorpaa den skal foregaae, er omgivet af et i Forveien affrættet tilstrækkelig bredt Belte. Dog skal Afbrænderen ogsaa i ethvert af de her nævnte Tilfælde, mindst 3 Dage forud, give sine nærmeste Naboer og Brandfogden Underretning om den paatænkte Afbrænding, ligesom han tillige er pligtig til uvægerlig at efterkomme de hyderligere Forholdsregler, som Brandfogden maatte finde Anledning til at foreskrive ham, dette Sidste naturligviis under Afgang for ham til, ved Henvendelse til Politimesteren, at søge Brandfogdens Paaleg forandrede. Naar Brandfogden enten i Veffassenheden og Velliggheden af den Plads, hvorpaa Afbrændingen skal foregaae, eller i personlige Forhold dertil finder Anledning, bør han ikke undlade, forinden Ilden antændes, ved personligt Eftersyn at overbevise sig om Afsondringens Tilstrækkelighed og at føre Tilsyn med, at der under Afbrændingen vises forsvarlig Dmgang.

Er alle Lodsejerne i en Mose, der antages tilstrækkelig affondret fra Andres Bygninger, Sæd, Hebe eller Skov, enige om den Fremgangsmaade, der skal anvendes ved Afbrændingen, og Dereenskomsten forevises Brandfogden, uden at denne finder Noget at erindre imod Afsondringens Tilstrækkelighed, kan Afbrændingen iværksættes paa den angivne Maade, dog at der gives Naboerne fornøden Underretning med det foran bestemte Varsel.

Enhver — det være sig Afbrænderen, Brandfogden eller Andre —, som i fornævnte Henseender gjør sig skyldig i usforsvarlig Dmgang eller Forsømmelse eller som paa anden Maade ved Skjødesløshed med Ild foranlediger Hebe eller Mosebrand, anses med Bøder fra $\frac{1}{2}$ til 100 Rd.

vedtoges eenstemmig med 37 Stemmer.

Lovforslagets §§ 26 og 27.

ansaaes for vedtagne uden Afstemning.

Som næste Afsnit sattes under Forhandling Cap. 3, §§ 28—38 og de dertil stillede En-

dringsforslag. Med Hensyn til Afstemningen gjentog Formanden sin tidligere gjorte Bemærkning.

Drejer: Med Hensyn til det til § 28 stillede Endringsforslag, skal jeg tillade mig at bemærke: i det Forslag, der blev vedtaget i Landstinget i forrige Session saavel som i det nu forelagte Regjeringsudkast fandtes den Bestemmelse, at Sogneforstanderskaberne skulde, naar Hovedgaardsejernes Forpligtelse til at holde Sprøiter ophørte, anskaffe en eller flere Sprøiter i hver Commune, og at Amtsrådet, naar Sogneforstanderskaberne undlod Anskaffelsen, men denne efter Omstændighederne fandtes fornøden, kunde paahyde Sogneforstanderskabet at anskaffe Sprøiter. Ved Behandlingen i det andet Thing er denne Bestemmelse forandret derhen, at det overlades til Sogneforstanderskaberne at bedømme og afgjøre, om der bør anskaffes Sprøiter, uden at der ved Siden deraf er givet nogen Udvei til at faae Sprøiterne anskaffede imod Sogneforstanderskabernes Villie. Ligesom Forslagsstillerne nu have havt Tvivl, om ikke den førstnævnte Bestemmelse, den, der gik ud paa, at Amtsrådet uden videre kunde paahyde Anskaffelsen af Sprøiter, var noget vel streng, saaledes er det forekommet os, at den nu indførte Bestemmelse er altfor lempelig, saafremt det ellers kan antages som nyttigt og nødvendigt, at der findes Sprøiter paa Landet. Vi have imidlertid troet, at der ogsaa kunde gaaes en Middelvei, saaledes at man ikke giver Amtsrådet en saa aldeles afgjørende Beslutningsret, som tidligere var bestemt, men dog anviser et Tvangsmiddel for de Tilfælde, hvor Omstændighederne virkelig gjøre det altfor betænkeligt at opgive al Afgang til imod et Sogneforstanderskabs Onste at faae Sprøiter anskaffede, og vi have derfor tilladt os at stille det fremsatte Forslag, der jo, som det vil sees, gaar ud paa, at Amtsrådet, naar det finder, at et Sogneforstanderskab ikke har handlet rigtigt i at ansee Sprøiters Anskaffelse for unødvendig, skal henvende sig med Paamindeelse til Forstanderskabet og forlange en Fremstilling af de Grunde, hvorpaa det har støttet sin Mening, og naar disse Grunde ikke findes fyldestgjørende, gjøre Indstilling til Justitsministeren, der da afgjør Sa-